

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.445 van 23 september 2014
in de zaak A. 212.489/XII-7664**

In zake: de NV THREE LION
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Harry Hendrickx
kantoor houdend te 2390 Malle
Hoge Warande 10/A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE OPGLABBEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Rasschaert
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
Ten Bos 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 mei 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 25.4.2014 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opglabbeek [...] waarbij de overheidsopdracht voor de aanneming van werken met als voorwerp ‘bebloeming openbaar domein: dienstjaren 2014-2015-2016’ niet gegund werd aan [de nv Three Lion], maar aan een andere inschrijver, met name nv Monteflores”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2014.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert Vrints, die loco advocaat Harry Hendrickx verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Elke Casteleyn, die loco advocaat Wim Rasschaert verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van de vordering

De exceptie

3. In een exceptie werpt de verwerende partij op dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is aangezien ze niet werd ingesteld volgens de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wettelijk voorgeschreven overeenkomstig artikel 65/15 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’.

Beoordeling

4. De wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ is van toepassing op de in het geding zijnde opdracht.

Artikel 15, tweede lid, van die wet verplicht een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van een aanbestedende instantie in de zin van artikel 14 nastreeft, tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid indien de Raad van State de verhaalinstantie is.

In de parlementaire voorbereiding bij de voornoemde wet van 17 juni 2013 wordt betreffende het verplicht beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid opgemerkt dat artikel 15 wat betreft die verplichting, artikel 65/15 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ ongewijzigd overneemt (*Parl. St. Kamer* 2012-13, nr. 53-2752/001, 14).

Bij dat artikel 65/15 werd in de parlementaire voorbereiding gesteld:

“In het tweede lid wordt verduidelijkt dat de vordering tot schorsing wordt ingediend volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid of in kort geding, al naargelang. Met de toevoeging van de woorden ‘al naargelang’ wordt bedoeld dat de indiene[r] niet langer de keuze heeft om de ene of de andere procedure te volgen. De indiener van een verhaal tegen een beslissing van een aanbestedende instantie die ressorteert onder de rechtsmacht van de Raad van State dient voortaan verplicht een beroep te doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid als bedoeld in de gecoördineerde wetten op de Raad van State” (*Parl. St. Kamer* 2009-10, nr. 52-2276/1, 30-31).

Aldus lijkt de wetgever voor wat betreft de gehele geschillen-regeling inzake overheidsopdrachten het instellen van een gewone vordering tot schorsing te hebben uitgesloten.

5. De verzoekende partij blijkt niettemin haar beroep te hebben ingesteld met een gewone vordering tot schorsing, hoewel zij te dezen niet betwist dat de betrokken regeling betreffende de overheidsopdrachten van toepassing is.

Het opschrift van het door de verzoekende partij op 13 mei 2014 ingeleide verzoekschrift luidt immers als volgt “Beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing”. Ook in het vervolg van het verzoekschrift wordt, benevens het vereiste van een ernstig middel, enkel ingegaan op het niet vereist zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De uiterst dringende noodzakelijkheid wordt niet besproken.

6. Voorts vereist artikel 16, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ dat het opschrift van het verzoekschrift waarbij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingesteld de vermelding bevat dat de vordering is ingesteld “bij uiterst dringende noodzakelijkheid”. Wanneer het opschrift zulks niet vermeldt, wordt het verzoekschrift overeenkomstig artikel 16, § 1, tweede lid, behandeld als een gewone vordering tot schorsing.

7. Uit het voorgaande dient dan ook te worden besloten dat de voorliggende vordering niet volgens de wettelijke voorschriften blijkt te zijn ingesteld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen, zonder dat nog moet worden ingegaan op de grondvoorwaarden voor de schorsing.

De exceptie is gegrond. De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk.

IV. Kosten

8. De vordering werd ingesteld met een enig verzoekschrift waarin ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing werd gevraagd.

Er is bijgevolg geen grond om in deze stand van de procedure reeds uitspraak te doen over de kosten, de door de verwerende partij gevorderde rechtsplegingsvergoeding inbegrepen. De kosten worden aldus in beraad gehouden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

2. De kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, worden in beraad gehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 september 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Bram Van Thillo,	griffier.
------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest